

Sel Taşkınları Felaketi, Ümmet İçerisindeki Hayrı ve Yöneticilerinin İçerisindeki Şerri Ortaya Çıkardı

Temmuz ayının sona erip Pakistan’da yağmur sezonunun başlangıcı olan Ağustos ayı girer girmez ülke genelini şiddetli yağmurlar sarmıştır. Böylece nehirler ile denizler taşmış ve içerisindeki yükselen suların şiddetinden dolayı barajlar patlamıştır. Dolayısıyla sel taşkını sularının oluşturduğu uçurumlar sonucu evlerin yıkılmasının yanı sıra yollar yarılmış, Pakistan’ın birçok muntaka ve bölgelerinde elektrik şebekeleri kesilmiştir. Bunun yanı sıra sel taşkınları sonucunda binlerce insan boğulmuş, açlık, susuzluk, epidemi, kolera ve tifo hastalıklarıyla karşı karşıya kalan yüz binlerce insan açıkta kalmıştır.

Boğulan ve şuan ishalden ölen Müslümanlar açısından olana gelince; bunlar ecir olarak şehitler makamındadırlar. Zira Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

: : : :

“Siz kimleri şehit sayıyorsunuz?” Dediler ki: “Ya Resulullah! Kim Allah yolunda öldürülürse o şehittir.” Dedi ki: “Öyleyse ümmetimin şehitleri oldukça azdır.” Dediler ki: “O halde kimler (şehittir) ya Resulullah?” Dedi ki: “Allah yolunda öldürülen şehittir. Allah yolunda ölen şehittir. Bulaşıcı hastalıktan (taundan) ölen şehittir. Ishalden ölen şehittir. Boğularak ölen şehittir.” Dolayısıyla Allah [Subhânehu ve Te’âlâ]’ın ölenleri şehit olarak kabul etmesi O’nun Müslümanlara bir lütfü ve fazlıdır.

Kardeşlerine su, yiyecek, ilaç ve yiyecek ulaştırmak için çeşitli yolları takip ederek büyük çaba sarf eden Pakistan ve onun dışındaki kimselere gelince; işte bu ameller, ümmet-i Muhammed [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]’in içerisindeki gizli hayrı ortaya çıkarmaktadır. Nitekim nebilerinin şu kavliyle vassettiği ümmet işte bu ümmettir:

“Birbirlerine

karşı sevgide, birbirlerine karşı merhamette ve birbirlerini korumakta müminlerin misali tek bir vücudun misali gibidir. (O vücudun) organlarından biri şikayetlendiği zaman, vücudun diğer (organları) birbirlerini uykusuzluk ve ateş ile (o acıya ortak olmaya) çağırırlar.”

Milyonlarca ordulara liderlik eden ve ümmetin devasa servetlerine tahakküm eden Pakistan’daki Müslümanların yöneticileri ile Pakistan dışındaki ümmetin yöneticileriyle ilgili olana gelince; onların Pakistan’daki Müslümanların sıkıntısına tepkileri aşağıdaki şekilde olmuştur:

Bizzat Pakistan yöneticileri hakkında olanlara gelince: Sel taşkını felaketi ve kayıplarının akabinde Devlet Başkanı Ali Asif Zerdari, ülkeyi terk ederek gülücükler dağıtmak, bağlılığını ve itaatini sunmak için Avrupa’ya gitti. Ülkede yaşanan olağanüstü halden birkaç gün sonra Başbakan Yusuf Rıza Gilani, hükümetinin acil bir toplantı yapması gerektiğini düşündü. Halbuki yöneticilerin görevi; sanki felaketler başka bir ülkede yaşanıyor gibi televizyon raporlarını izlemek yerine hızla felaket bölgelerine gitmeleri ve bizzat kurtarma ekiplerinin başında durmaları değil midir? Onların görevleri; felaketin olmadığı bölgelerde 2 rupiyi bile bulmayan ekmeğin fiyatının 25 rupiye yükselmesinde olduğu üzere az bulunmasından dolayı malların fiyatlarının yükselmesini önlemek amacıyla insanların su ve yiyecek gibi ihtiyacı olan şeyleri temin etmek değil midir? Onların görevleri; felaketin boyutunu örtmeye gücü yetmeyecek küçük bir gurup göndermek ve 150.000’den fazlasını da Kabileler Bölgesi’ndeki Amerikan fitne savaşı için harekete geçirmek yerine insanlara yardım etmeleri için on binlerce asker göndermek değil midir? Bu sırada ise zalim yöneticiler, Afganistan’daki hacılara silah ve içki sağlayan ikmal hatlarının güvenliğini garantilemek için ülkeyi baştan sona değiştirirlerken Müslümanların uğradığı felaketi hafifletmek için parmaklarını dahi oynatmamaktadırlar!

Pakistan dışındaki Müslümanların yöneticilerine gelince: Onların hali, Pakistan’daki yöneticilerin halinden pek farklı değildir. Zira bu ümmetin başına musallat olanlar bizzat onlardır ve ümmetin birliği hakkındaki sözleri gırtlaklarından öte geçmemektedir. İşte onlar, bir taraftan bu ümmetin devasa servetlerinin üzerine oturup ümmetin kendilerini takip etmesinden kaçma zamanları geldiğinde ondan faydalanmak amacıyla hesaplarındaki servetlerini Batılı bankalara yatırırken öteki taraftan Müslümanları sanki hayvanlar gibi ölüme terk etmektedirler. Çok küçük bir yardım göndermek zorunda kaldıklarında ise bunu da insanlara kendi halklarının karşısında gözleri boyamak için vermektedirler. Genel olarak onların felaket zamanlarındaki Müslümanlara olan muameleleri en temel ihtiyaçlarından yoksun bıraktıkları normal zamandaki muameleleri gibidir.

Hem Pakistan yöneticileri hem de tüm Müslümanların yöneticileri Müslümanların işini önemsememektedirler. Zira sadece iktidar zümresi ve zebanilerini önemseyen kapitalizm nizamı ile yönetenler bizzat onlardır. Dolayısıyla İslam dünyası ve toprakları üzerindeki bir avuç ayaktakımı, milyarlarca insanı beşeriyetin devasa servetlerinden faydalanmaktan mahrum etmekte ve arkalarında evi barkı olmayan aç susuz bir insanlık bırakmaktalar. Bunun içindir ki kriz zamanlarında insanların durumunun daha da kötüye gitmesi hiç de garip değildir. Örneğin bu durum, Amerika Birleşik Devletleri'nin güneyindeki Amerikalılar Katrina kasırgası yüzünden açlık, susuzluk ve şiddete maruz kaldıkları bir sıradaki kapitalist dünyasının lideri oğul Bush dönemi olan 2005 yılında açıkça görülmüştür. Bu nedeni ise insanların genelini en temel ihtiyaçlardan mahrum bıraktığı bir sırada lüks ve şaşalı bir yaşam sürmelerini sağlamak için bir avuç insanın ihtiyaçlarını garanti eden kafir kapitalizmdir. Artık kapitalizmin zamanının gelip geçtiği gibi yöneticilerinin miatlarının dolduğunda da hiçbir şüphe yoktur.

Ey Pakistan'daki Güç Sahipleri!

Ey Pakistan Ordusu İçerisindeki Subaylar!

Şu ana kadar gördükleriniz bu şerir yöneticilere karşı harekete geçmeniz için yeterli değil midir? Kendilerini korumaya ant içtiğiniz Pakistan'daki halkınızı yüzüstü mü bırakacaksınız? Bir zamanlar temel ihtiyaçlarını karşılayamayan Kraliçe Victoria zamanında İrlanda'ya insanî yardım gemilerini gönderen bu ümmet değil midir? Hilafet ile yönetildiği sürece emniyeti ve güvenliği hissetmeyen mazlumlara ve ezilmişleri koruyan bu azim ümmet değil midir? O halde bu ümmet; derdiyle dertlenecek, sevincini paylaşacak, kendisi uykudan mahrum kalsa bile insanların ihtiyaçlarını karşılamak için yoğun bir şekilde çalışacak ve insanların acılarını dindirmek için hiçbir çabadan geri durmayacak olan kendisi gibi kerim bir yöneticiyi hak etmiyor mu? Zira bunun bir benzeri, Şam valisi olan Ebu Ubeyde el-Cerrah, başı Medine'de sonu ise Şam'da olacak şekilde bir katile gönderdiği vakit Ömer İbn-u el-Hattab [RadiyAllahu Anh] zamanında olmuştur. Nitekim Ebu Ubeyde el-Cerrah bizzat kendisi Medine'ye vardktan sonra orada Ömer İbn-u el-Hattab [RadiyAllahu Anh] liderliğinde bir kriz yönetimi oluşturdu. Zira Medine'de bolca bulunan yardımlardan almak için çöl ve belde sakinlerinde on bin kişi toplanmıştı. Bunun üzerine Ömer [RadiyAllahu Anh], Irak, Filistin, Şam ve Mısır'daki valilerine ve yardımcılara, kesin ölümden kurtarılan sakinlerin olduğu çölün en iç bölgelerine yardımlar göndermelerini emretti. Ayrıca Ömer [RadiyAllahu Anh], Medine'de her gece yemek ziyafeti veriyordu. Zira bazı siret kitaplarında bu ziyafetlere katılanların yüz binden daha fazla olduğu geçmektedir... Müslümanların yöneticileri bunu, deve ve at asrında yapmayı başardıklarına göre eski Hilafet döneminde yapılması mümkün olan şey uçak ve internet çağında mı mümkün olmayacak?

Ey Pakistan'daki Güç Sahipleri!

Ey Pakistan Ordusu İçerisindeki Subaylar!

İnsanlara, gücünüzün küçük bir kısmıyla yardım etmeniz yeterli değildir. Zira Allahu [Subhânehu ve Te'alâ] sizlere, bundan daha büyük bir güç vermiştir ve Subhânehu ve Te'alâ, Allah'a selim bir kalp ile gelen kimse dışında ne pişmanlığın ne malın ne de çocukların hiçbir fayda sağlamayacağı o günde sizleri bu güçten dolayı hesaba çekecektir. Sizin göreviniz, İslam ile hükmedecek Hilafet Devleti'ni kurmak yoluyla krizlerde ve onun dışında muhtaçların göğüslerine şifa veren adımlar atmanızdır. İşte Rabbiniz Subhânehu ve Te'alâ'nın razı olduğu şey budur. O halde Hilafeti kurmak için nusreti ne zaman vereceksiniz ey kerim kardeşler?

Allah, Kendisine [Dînine] yardım edenlere, mutlak surette yardım eder, zafer verir. Muhakkak ki Allah, Kaviyy'dir, Azîz'dir. [el-Hacc 40]

Hizb-ut Tahrir
Pakistan Vilâyeti

H. 24 Şaban 1431
M. 05 Ağustos 2010